

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۷ اکتوبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

بریتانیا پیش‌قراول غرب در منطقه ما

جامعه انگلستان در هفتاد و چند سال گذشته بسیار تغییر کرده است و اکنون هندوستان و منطقه ما مسأله مهمی برای آنان نیست. اما بیروکراسی، استخبارات و روابط بین‌الملل کشوری چون بریتانیا حتی اگر بخواهند نیز نمی‌توانند به آسانی از گذشته شبه قاره هند ببرند. انگلیس در منطقه ما هنوز پاهای درگل و دست‌های درکار دارد. هیچ قدرت غربی به اندازه انگلستان روابط مستحکم، اطلاعات دقیق و ظرفیت بازی در افغانستان ندارد. امریکا در مقایسه به انگلیس ازین جهت بسیار مبتدی‌ست. نمی‌خواهم بگویم انگلیس کارش توطئه است و همیشه در سمت برپادی می‌ایستد، بلکه باور دارم گام‌های تاریخ بسیار کند است و کشوری که نزدیک به دو قرن در منطقه‌ای حاکمیت داشته باشد، نمی‌تواند در یک قرن پایش را به طور کامل از آنجا بکشد. روابط سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، زبانی، خونی و شبکه‌ای که خلق می‌شود تا سال‌ها ادامه می‌یابد و ممکن در اشکال جدیدش پخته‌تر نیز گردد. برای توضیح به چند نکته اشاره می‌کنم:

(۱) هانگ‌کانگ را انگلیس‌ها در همان سال‌هایی که بر هند حکمرانی داشتند از چین به‌زور و ظاهراً طی قراردادی برای ۹۹ سال اجاره گرفتند که در سال ۱۹۹۷ آن دوره تکمیل شد و آن جزیره به‌طور مشروط به چین برگردانده شد. در هانگ‌کانگ نیز مثل هند زبان انگلیسی رسمی است. امروز با وجودی که آن جزیره بخشی از خاک چین است اما بریتانیا با ساکنان هانگ‌کانگ چون اتباع خود رفتار می‌کند و کسانی را که خواسته باشند به انگلستان بروند، پاسپورت می‌دهد. آزادی‌های مدنی و محلی مسأله جهانی است اما هیچ کشوری به اندازه بریتانیا با چین برسر این مسائل در هانگ‌کانگ درگیر نیست.

۲) در منطقه ما بعد از استقلال پاکستان، سال‌ها متخصصان انگلیس در بخش نظامی و استخباراتی آن کشور رسماً مأموریت اجراء می‌کردند و هنوز روابط بسیار مستحکم دارند. پاکستان از نظر اداری و بیروکرسی کاپی بریتانیای سابق است.

۳) بی‌بی‌سی آن کشور هنوز در کشور ما رسانه بی‌رقیب است. نه آمریکا، نه چین، نه هند و نه روسیه (اقتصادها و قدرت‌های کلان جهان و منطقه ما) توانسته‌اند جای انگلیس را در اطلاع‌رسانی و اطلاع‌گیری در افغانستان بگیرد.

۴) رسانه‌ی شدن اختلافات انگلیس‌ها و امریکائی‌ها در سال ۲۰۱۰ برسر تماس با طالبان (قصه مایکل سمپل) و رقابت‌هایی که میان آنان در هلمند وجود داشت، نیز نشانه‌های آشکار رقابت و کارشکنی انگلیس‌ها علیه امریکائی‌ها بود.

به احتمال زیاد بخش‌هایی از استخبارات و سیاست انگلیس درین بیست سال با طالبان و پاکستان بسیار همکاری کرده‌اند و اکنون از شکست امریکا درین منطقه خوشحال اند. انگلیس مثل یار سابق، از نزدیکی بیش‌ازحد کشورهای افغانستان و پاکستان با هیچ کشور قدرتمند دیگری شاد نمی‌شود. اکنون نیز نماینده فوق‌العاده صدراعظم بریتانیا قبل از نمایندگان سایر کشورهای غربی با رهبران طالبان دیدار کرده است. قبل ازین دیدار حتماً مذاکرات زیادی صورت گرفته است. به احتمال زیاد انگلیس‌ها پس ازین پیش‌قراول غرب در رابطه با طالبان خواهند بود و امریکا نیز به این پیش‌قراولی تن داده است.

انگلیس‌ها نمی‌توانند ازین منطقه دست بردارند، چون با هزاران رشته سیاسی، استخباراتی، عاطفی، تاریخی و اطلاعاتی پیوند خورده‌اند. اگر بسیار خوش‌بینانه قضاوت کنیم، می‌توان گفت بریتانیا این‌جا هنوز پای‌درگل است و نمی‌تواند دخالت نکند.